

En lær-ke let - ted, og tu-sind fulg - te, og straks var
 luf - ten et væld af sang. De tu-sind tår - ne tog til at
 to - ne, så lan-det fyld - tes af klok - kers klang, og by - er
 blom - stred i rødt og hvidt, og det var for - år og Dan - mark
 frit, ja, Dan - mark frit.

- 1 En lærke letted, og tusind fulgte,
 og straks var luften et væld af sang.
 De tusind tårne tog til at tone,
 så landet fyldtes af klokkers klang,
 og byer blomstred i rødt og hvidt,
 og det var forår og Danmark frit.
- 2 Det var en morgen som tusind andre
 og ingen morgen i tusind år,
 da Danmark vågned med klare øjne
 til glædestimer og frimandskår,
 og landet lyste fra sund til klit,
 for det var forår og Danmark frit.
- 3 Vi mindes stille de tapre døde,
 hvis navne lever i Danmarks navn,
 og takken søger til dem, der segned,
 og dem, der sidder med tunge savn.
 Gud trøste dem, der har lidt og stridt,
 til det blev forår og Danmark frit.
- 4 Men du, som styrter de stoltes riger
 og løser fangne af bolt og bånd,
 dig flyver hjerternes tak i møde,
 vor skæbne er i din stærke hånd.
 Nu er det forår og Danmark frit,
 Velsign det, Herre, fra sund til klit.

Mads Nielsen. »Danmark frit«, 1945.